

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătiindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.,
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnl Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Băncile altora.

Slăvia economică, în care noi Români am fost ținuți prin barbare legi și vremuri până la anul 1848, anul libertăților noastre, ne-a împedecat de a aduna averi naționale mari. Dintr-o stare de pupili am fost apoi trecuți într-o stare în curând de cea mai liberă concurență.

Nu se putea ca în lipsa de capitale gata pentru întreprinderi să nu rămânem în urmă. Acestea au trebuit să ni-le adunăm cu încetul și abia în anii din urmă s'a făcut posibilă o concentrare a lor.

Deja s'au întors însă și în contra lor acei seculari dușmani, care ar voi ca în formele liberalismului economic să readucă stările de slăvie economică de mai de mult. Și nu se opresc ei numai la orașe, ci trec la sate cu acțiunea lor, trec acolo, unde, după-cum am arătat în numărul trecut, noi încă nu am făcut nimic. Și dacă informațiile noastre sunt azi puțin, ele se vor înmulți de sigur în curând, pentru-că atunci când statul este agresiv, când slujbașii lui sunt puși să facă treburi, ei o vor face în tot locul.

Sub aceste puncte de vedere punem următoarea corespondență ce „Gazeta” a primit-o din Săsarm (Solnoc-Dobâca) dela dl I. Rebreanu, preot. Dl Rebreanu scrie:

„Stimate domnule Redactor! Vă este cunoscut, cred, că stăpânirea maghiară prin organele sale subalterne (solgăbirii și notari) a pus la ordine organizarea de institute de împrumut și păstrare comunale, care în multe părți s'au și pus în activitate.

„În comitatul nostru sunt până acuma deschise în Cristur, Uriu, Spermezeu, Chiuză, la care sunt împreunate și satele vecine.”

Solgăbirii și notarii s'au pus deci să facă bănci comunale; administrația satului a început deci să lucre în comune și prin aceasta ni-a dat semnul că ce-am neglijat până acum, nu mai putem neglijă de aci înainte. Pentru-că băncile acestea au scopuri politice. Ele nu vor da ajutorul lor numai de dragul concurenței cu băncile române; ci-l vor da pentru a

pune mâna, pe unde se va pute, pe averi românești în mod ușor și ieftin, căutând să exploateze în comună neștiința țeranului, ci vor să pună pedeci și progresului politic al nostru. Pentru-că eată ce mai raportează dl Rebreanu:

„După-cum am cetit prin ziaristica noastră, și îndeosebi în „Gazeta”, până acum nu s'a dat nici o informație, că ce poziție este a se lua față de aceste bănci ungurești. Consultându-mă în afacere cu oameni bătrâni și experți, s'au ivit motive și contra și pro.

„Motivele contra ar fi: b) că Maghiarii voesc să paralizese băncile noastre, cari peste tot stau bine, și să împedec de a se face altele nouă; vreau a pune mâna pe micii noștri agricultori și inteligenți de la sate, cari interesați într-o privință ori alta, nu se vor mai pute mișca liber în afacerile noastre românești; c) că mai mulți domnișori unguri fără de căpătău caută să-și aște la aceste bănci subsistență de azi până mâni.”

Toate aceste motive contra sunt adevărate și numai cine a vorbit așa, a fost om cinstit. Cu durere vedem că între acei „experți” și „bătrâni” s'au găsit însă și proști și ticăloși. Aceștia vorbesc, conform aceluiași raport următoarele:

„Motivele pro ar fi a) că ori unde numai se poate să fim și noi, ca așa să nu se poată trata de nobis sine nobis; b) acești bani sunt mai ieftin decât dela ori-care bancă de a noastră, căci „Központi Hitelintézet” dă bani numai cu 4 și 5%, ear în comună se împrumută numai cu 7%; c) inteligenții noștri dela sate primesc la acele bănci aplicațiuni împreunate cu onorarie, cari ar prinde bine, după-ce sunt huiduiți din tote părțile. Mai ales preoților li-se ofer directoratele, și în ei poporul se încrede cu tot adinsul, deacă vede, că este comptabil cu poziținea lor.

„Cu profund respect ești rugat, st. d. redactor, a ne da înviațiunile de lipsă, ca să știm, că ce e de făcut, și ca nu cumva să ni-se facă reproșuri, că n'am fost solidari, n'am cerut informație, am tras în jug la carul dușmanilor noștri etc. etc.

„Poporul din giurul acesta trăește greu acuma, cucuruzul s'a scumpit, vitele s'au ieftinit și trebuie să cumpere pentru ele fân: chiar bune împrăgiurări pentru înființarea de bănci.”

Dacă aceste cereri de sfaturi nu ar veni după câteva casuri deja perfect împlinite, un sfat s'ar găsi ușor și pentru satele Cristur, Uriu, Spermezeu și Chiuză; dacă acțiunea agresivă semnalată de corespondent e proaspătă și nu a prins rădăcini tari, sfatul ușor se poate împlini și acum: faceți singuri o bancă comunală proprie, o întrunire de credit și cooperatiune a satului și mai ușor veți scăpa de cursele străine apărându-vă reciproc de nevoile mai mari, până veți agonisi un capital mai mare, ear la nevoile mai mari luându-vă refugiu la cea mai deaproape bancă mai mare românească. Această proprie bancă o puteți face chiar și dacă a prins rădăcini celelalte și deștepti fiind o puteți combate cu succes.

La tot cazul trebuie să ne exprimăm admirațiunea pentru acei „experți” și „bătrâni”, care abia acum cer sfaturi, în loc ca imediat să se adreseze celui dințaiu și mai deaproape specialist. Sperăm deci, că învățătura aceasta nu va trece fără-ca cel puțin alte comune, alți conducători, să-și iee o povață din ea.

Încercările solgăbirilor și ale notarilor de a se pune în acest chip în serviciul băncii „Központi Hitelintézet” și al altor bănci ovrești, șoviniste și agresive sunt însă, precum vedem, susținute chiar de o parte din inteligență din acele sate și locuri. „I-ar prinde bine” un onorar de director și mai ales preoților li-se spune, că „bine le-ar prinde”. Și ni-se zice deci: „ce este de făcut?” Să se facă ei directorii unor proprii asociațiuni comunale, să le întemeieze contra băncilor oficiale și dacă-i vorba de „onorar”, renunțe la el cu inima ușoară când poți să faci binele păstoritei turme, nu fii lacom, cum și cărțile sfinte îți zic, ci jertfește-te pentru turmă, ear dacă se poate să faci numai pentru onorar, el îți poate sosi și dela ai tăi, cu care totdeauna te ajuți într'un chip sau într'altul. Pentru onorare de agenți ai străinilor nu se pot găsi Români cinstiți!

„Ce e de făcut?” Să studiem ce bănci putem crea noi de noi în sate, să cercetăm cu al cui ajutor s'ar pute face, să luminăm pe țeranii români și să ne punem cu toată inima pe întemeierea lor. Cei leneși ori lacomi vor

căde pradă agresivității băncilor străine, cine-i srguincios, isteț și Român cu dragoste de neam se va apăra cu succes. Noi repetim deci încă odată, ce am zis în articolul de ieri: Dar este o datorie națională, ca noi să facem aceste începuturi, pentru-că nu, întârziind prea mult, să câștigăm puțin, să ne perfecționăm prea încet, să ne lăsăm prea în urmă. Dacă vom lucra în continu, neîntreput, deși încet, cu atâta mai bine. Această mai ales pe terenul economic, unde în lipsa de capitaluri mari și de oameni care să intrupeze planuri geniale, mari, ne vedem siliți a lăsa speranța opintirilor deodată, viitoare și a ne pune încet și cu temeiul la munca de prezent.

Dela Văț ne sosește știrea, că pe fiecare zi soartea iubitorilor noștri în temnițate se înăsprește. Astfel acum e vorba ca directorul să le desfacă până și epistolele ce primesc, un lucru obicinuit numai față de criminalii ordinari. De altfel e mai bine așa: să se știe curat, că nu mai e nevoie de cabinet negru, ci infamiile se servesc la lumina zilei, pe față și fără încungur.

Noua măsură, după-cum ni-se scrie, s'a introdus cu începerea lunei Aprilie n.

Oare pe luna viitoare ce vor mai născoci „patrioții”?

O carte germană despre chestiunea română. La Berlin a apărut în vestita și influentă (de opuri juridice și publicistice) editură a lui Mühlbrecht și Putkammer o carte cu titlul:

„Die rumänische Frage in Siebenbürgen und Ungarn. Eine politische Denkschrift von Eugen Brote.”

Adecă: „Chestiunea română în Ardeal și Ungaria. Un memoriu politic de Eugen Brote.” Cartea este foarte voluminoasă; are peste 400 de pagini în octav mare; textul original cuprinde 132 de pagini și documentele aaduse ca probe cuprinde restul cărții de aproape 300 de pagini.

Prețul cărții este 6 marce germane. Asupra acestei cărți noi vom reveni într'un număr proxim, analizând cuprinsul ei, care nu va întârzia să deștepte mult interes în lumea politică, pentru care este scrisă cartea.

Titlurile capitolelor, al căror cuprins îl vom indica și prin traducerea completă a tablei de materii, sunt următoarele:

1. Poporațiunea Ungariei și raporturile ei.
2. Independența și dreptul constituțional al Ardealului.
3. Bazele politice naționale ale Maghiarilor.
4. Bazele politice naționale ale Românilor.
5. Apăsarea absolutistă asupra politicii naționale a Maghiarilor.
6. Desvoltarea și consolidarea politicii naționale a Românilor.
7. Pactul cu Ungaria și Maghiarii.
8. Pactul cu Ungaria și România.
9. Politica națională agresivă a Maghiarilor.
10. Politica de operare a Românilor.
11. Români din Ungaria și regatul României.
12. Efecte interne și externe ale politicii de maghiarisare.

Acestea sunt chestiile împregiurului cărora se grupează textul original al cărții dlui Brote.

Adaule, documente și probe, statistice, cartografice, istorice și politice sunt 51 la număr. Ele vor servi cu documente originale convingerile întemeiate în partea întâia a cărții.

După plimbările și broșurile voiagiorilor maghiari și după opintirile mai serioase ale lui Jancsó, acest mare volum dă și un răspuns, care însă nu-i — suntem datori însemnătății acestei scrieri să o spunem aceasta — un răspuns numai lor, ci o explicare superioară a baselor politice noastre pentru lumea politică din Apus.

Suntem siguri, că serioasa scriere ne va câștiga mulți amici. Prin ea dl Eugen Brote a făcut un serviciu prețios cauzei, pe care a slugit-o aici, și continuă a o slugi cu srguință și din exil.

Raoul Chélar, oaspetele lui Wekerle, care s'a pronunțat prost de tot despre ungurimea din Ardeal și i-a făcut perplexități fostului ministru-president, a devenit mai circumspect în „Revue hebdomadaire” Chélar publică impresiuni din excursiunea sa politică în Ardeal. Contrar observațiilor, ce le-a făcut cătră unul dintre redactorii „Tribunei”, care i-a predat și un

FOIȚA „TRIBUNEI”

Concertul de ieri.

Măistrul Dima. — Hora. — Cântecul slovac. — Muzică clasică. — Soliste. — Corul.

Sibiu, 3 Aprilie n. 1895.

Un mare muzician a zis că corul este măistrul. Dacă undeva se poate aplica acest adevăr, fără îndoială: la „Reuniunea română de muzică din Sibiu” se potrivește! Pentru-că dacă n'ar fi măistrul Dima, publicul sibian n'ar avea ocazia, ca în fiecare an să asiste și să admire, de mai multe ori, prestațiuni artistice cum numai în orașe mari, în capitale, se pomenesc.

Admirațiunea deplină însă numai acela poate aduce dlui Dima, care îl vede, ori l'a văzut în mijlocul Reuniunii condusă de d-sa cu atâta măiestrie. Înzestrat dela natură cu un rar talent musical, având o instrucție superioară, simțind adânc întreaga bogăție de armonie a cântecelor noastre populare, dl Dima se prezintă excelent atât ca compozitor cât și ca măiestru de cor.

Ear' dacă a dat vr'odată dovadă despre aceste mari calități ale sale, apoi „Hora”, care aseară a entusiasmat întreg publicul adunat la concertul din sala vastă dela „Gesellschaftshaus”, este o strălucită mărturie. Nu-i sentiment în popor, căru în această neîntrecută „Hora” dl Dima se nu-i fi dat expresie.

În primele două părți ale „Horei” exprimă dragostea dulce, cu atâta farmec și duioșie! Următoarele trei strofe sunt șglobi, vesele, pline de avent atât de propriu pentru a face o bună și fină trecere la eroismul, pe care îl interpretează în partea ce începe:

„Tot așa, tot voinicește... și se continuă, — ajungând culmea în „Bateți toți într-o lovire” — cu o variație uimitoare de tonuri până la „Astăzi horele sunt pline...”, care revine la notele dulci și blânde dela început, note caracteristice horelor. Fără a fi împrumutat un singur acord din marii compozitori străini, „Hora” domnului Dima abundă de note dulci cari îl fac adorat pe Beethoven, de tonuri pioase cum gasim în Haydin, și eroice, ca la Verdi de pildă. În altă țeară, într'un centru musical, unde talentele nu trebuie să lupte cu neajunsurile zilnice nici să se mistuească învâțând pe alții primele elemente musicale, — dl Dima, după felul cum a compus „Hora”, cum a instruit corurile și mai ales după admirabila orchestrare a piesei, de sigur, ar fi felicitat ca compozitor, dela care cu drept cuvânt se așteaptă opere demne de cântat pe ori-ce scenă mare.

Noi îl felicităm ca pe compozitorul celei mai marcante piese populare românești, care ori și unde și înaintea celui mai musical public de s'ar cânta, autorului și națiunii române numai laude ar câștiga.

În același fericit chip au fost armonizate cântecile populare (patru la număr), cari au contribuit și ele să dea concertului marcă originală, românească!

O bună și nouă impresie au produs deasemenea cele trei cântece populare slovacăști, întocmite pentru cor mixt de dl G. Dima. „Num'ar stinge dorul” și „Cărașul” sunt de un caracter duos, motive din scara mol; frumsețea lor residă în multe figuri, în crescendo și descrescendo care se alternează des. „Anicica” este cântare drăgălaşă, plină de brio, cărei intrările forte îi dau un caracter voinicesc, deși e vorba

numai de o fată, cărei îi rătăciseră „bobocii găștei sale”...

Toate trei au plăcut foarte mult publicului, care a cerut bisarea celei de a treia. Ele au contribuit astfel de sigur la întărirea încă a sentimentelor de frăție ce leagă pe Români și Slovaci, singurii, cari în acest colț al Europei sunt destul de bogați în cântece populare pentru-ca să se compare cu noi... Cunoscătorii în ale muzicii au admirat tot așa de mult frumsețea acestor cântece populare slovacă, cât de mult s'au mirat de cutezanța cu care Ungurii s'au împrumutat dela Slovaci: fie care din motivele pregnante ale acestor trei cântece se pot întâlni, des de tot, în cântece despre cari Maghiarii afirmă că sunt ale lor, naționale.

Concertul a început de altfel cu „Psalmul 42”, pentru soli, cor și orchestră de Mendelssohn-Bartholdy, o piesă clasică dintre cele mai faimoase. Și grea însă, în același timp. Cu deosebire se cere măiestrie a executa bine corul final, variat foarte, plin de alergături, unde se cere forța întreagă a tuturor vocilor și mai presus de toate se cere precizie, pentru ca să rămână concordantă între cor și orchestră. Grație admirabilei instrucțiuni, pe care dl Dima a dat-o corului și conducerii măiestre peste tot, piesa a fost cântată așa, că a stărnit după fie-care parte a sa lungi aplauze, ear la sfârșit cel mai sincer entusiasm. Toți ziceau: „Întodeauna Dima a a eselat prin interpretarea muzicii clasice. Ca asta însă n'am mai auzit!”

Nu mai puțin greu de interpretat a fost „Dor de primăvară”, piesă de concert pentru solo-quartet, piano și orchestră de N. W. Gade. Sub conducerea dlui Dima toate greutățile au fost însă învinse. Piesa,

plină de tinerete și deliciu, a ridicat mult nivelul concertului, făcându-l variat, ca să mulțumească până și auzul cel mai dificil, pe cei, pe care corurile multe ar pute să-i oborescă — și dând ocazie solurilor să răpească auditorul.

Acompaniarea la pian a făcut-o doamna Minerva Brote, care și de astă-dată s'a arătat aceeași pianistă de forță, sub mânăle căreia pianul devine par'că un instrument viu: ride și plânge, imitează vocea gîngășă a tinerei fecioare amoroasă, a zefirului ușor, a furtunei strașnice.

La soli cel mai greu rol l'a avut domnișoara Alexandrina Cunțan. A trebuit să deuteze ținând locul doamnei Mimi Crișan, de atâția ani desmerdată sopranistă a publicului românesc.

Având o școală bună și voce plăcută, d-șoara Cunțan s'a putut însă menține, câștigând simpatia publicului chiar la început (nr. 2 Arie d mol, în „Psalm”), simpatie care a crescut, în măsură ce și vocea solistei creștea în extensiune. A plăcut mult cu deosebire în recitativ, unde aria de solo a sopranistei e acompaniată de corul damelor.

Prin vocea de sopran liric a d-șoarei Cunțan, „Reuniunea română de muzică” a câștigat o forță, ale cărei prestațiuni artistice de sigur vor contribui la gloriile ce Reuniunea câștigă după fiecare concert.

Doamna Mimi Crișan a avut solo în „Dor de primăvară”. A cântat cu toată gîngășia tinerească, a interpretat perfect întreaga patimă mare ce compozitorul a pus în opera sa. Vocea-i par'că mai flexibilă ca în trecut, nuanțările le-a observat cu o finețe de adevărată artistă, ear părțile dramatice ale piesei le-a executat cu o putere proprie norocoasei d-sale voce, care cu deosebire în

quartetul dela urmă plutea par'că peste toate celelalte voci, împrumutându-le tuturor o drăgălaşie neapasă.

Doamna Maria Dima a cântat solo (alt) în „Dor de primăvară”. Deși independență n'a avut să cânte părți mai extinse, totuși publicul a simțit îndată, că d-șoara Dima a dat un deosebit farmec quartetului. A plăcut mult cu deosebire în quartetul (III) dela urmă, unde se alterna, precis și marcant, cu soprano și cele două voci bărbătești. Nu cu mai puțină artă a condus alt-ul în colindă („Leagăn verde de mătăasă”).

Dintre bărbați au cântat solo domni Popovici, Dr. Saftu și Dr. Stroiă.

Toți trei s'au achitat conștiențios de rolul ce au trebuit să interpreteze. Îndeosebi trebuie să accentuăm progresul îmbucurător ce l-au făcut domni Popovici (tenor) și Dr. Stroiă (basso II). Vocea ambilor acestor solști de valoare a crescut în volum și a câștigat în felul de a ști să interpreteze până și partituri dificile, cum au avut în Quintetul din „Psalm 42”. Dr. Saftu s'a distins cu deosebire în „Dor de primăvară”, unde a cântat basso cu rutină-i cunoscută.

Despre coruri puțin. Și aceasta nu pentru-că nu s'ar pute scrie mult, foarte mult și bine, ci pentru-că toți câți au asistat la concertele dirijate de dl Dima au recunoscut, că cea mai mare forță a Reuniunii este corul.

Prin esacta interpretarea a tuturor pieselor, prin temperamentul ce a manifestat cu deosebire în cântarea „Horei”, prin finețea din cântările fără orchestră, prin alergăturile de forță din „Psalm”, corurile și de astă-dată au meritat lungile aplauze ale publicului încântat.

Memorand, ca să vadă cei pe aici, el scrie că Ungurii pot dori maghiarizarea, dar sunt prea rezonabili decât să creadă în realizarea ei. După el numai în „inimile maghiare” sunt doruri de maghiarizare — dar din Memorandul pe care l-a luat cu sine la redactorul nu a găsit citate și analizate legi, care o fac și caută să o facă posibilă? Se vede că Wekerle a avut altfel de argumente... De altfel sîntem și noi de acord cu Chélad și cu „Pester Lloyd” care îl aprobă când zice că „Austro-Ungaria este destul de tare pentru a-și apăra integritatea teritorială”. Și atunci de ce ne credeți pe noi nebuni să dorim lucruri imposibile? Dar — ce să mai stăm să-i punem să judece pe cei mișei?

Sașii cei botrini dela Brașov scriu în nr. 4 al foi lor următoarele șire despre chestia naționalităților:

„În mijlocul acestui haos își ridică și naționalitățile capul lor, parte instrăinate de stat prin propria vină — peccatur intra et extra muros — parte alergând după ideale politice și naționale, ce nu se pot ajunge, ba sînt chiar îndoielnice și din cauza aceasta întărie a colabora la progresul armonic al dezvoltării statului nostru, și-a refusa o colaborare pe care legea și lor li-o permite și patriotismul li-o poruncește”.

Va să zică ne cunoașteți părinți venerabili. Ne cunoașteți bine, așa vă dați aerul a spune. Vă rugăm prin urmare de un sfat bun, botrinesc și cu minte asupra chestiunilor: propria vină, ideale periculoase, patriotismul și colaborarea în cadrul legilor de azi. Sînteți și cinștiți, ați zis, deci sperăm că veți simți datori a ne lămuri, cu minte și botrinesc. Așteptăm, cetățeni coronești, să ne spuneti și deslegarea gătirii voastre din nr. 4 al ziarului „Kronstädter Nachtsblatt”.

Un cuvînt botrinesc. „Kronstädter Nachtsblatt” nr. 4 scrie, după câteva laude la adresa liberalilor despre intrarea Sașilor în partidul lor:

„Putea deci micul popor săsesc (Sachsen-völklein) să șovăie unde ar fi locul lui îndesat (angeboren)?”

Locul lor îndesat este (!) în partidul liberal. Numai cît trecutul vă desminte, pentru că altfel ar fi trebuit să fiți totdeauna unde sînteți îndescuți.

Și apoi das Völklein... Dacă voi vă bagatelișați în acest chip, cum mai puteți cere respectul altora? Cum mai puteți crede, că o să fiți cruțați când proclamați de loc îndesat și deci neschimbător locul ce-l aveți azi într-un partid maghiar? Völklein, vezi asta a fost taman botrinesc. Un popor mititel și botrin... Dlor, cu astfel de politică perdeți rostul poporului vostru într-un chip nedemn, după convingerea noastră.

Deficitul Croației. Făcându-se socotelile financiare între Ungaria și Croația, ele s'au încheiat cu un deficit de 600.000 fl.

Autonomia.

Este un punct cardinal din programul nostru național. O idee de care noi ne legăm cu toate puterile noastre, și pe care tocmai pentru că ne legăm de ea cu atîta tărie, Maghiarii ni-o socotesc de crimă, de necinstea legii!

Idea aceasta s'a născut în noi deodată cu redeșteptarea la conștiință națională; deodată cu momentul, când am văzut zorindu-se prima rază a soarelui vieții noastre naționale. Și de atunci ținem mereu la idea aceasta, ca la un sfînt ideal al vieții noastre, pentru că naționalitatea ni-o vedem asigurată prin ea.

Vorba e de autonomia Ardealului, creată prin decretul dietelor dela Turda, Sebeșul-săseș și Cluj în 26 Ianuarie, 8 și 25 Martie 1556, — și nimicită pentru un timp, prin decretul dietelor dela Pojon și Cluj din 1848, ear' definitiv prin art. 43: 1868, prin legea despre uniunea Ardealului cu Ungaria.

Această lege nu este o nouă decretare a uniunii, ci numai simpla înarticulară a decretelor din 1848 a dietelor dela Pojon și Cluj. Cum s'au făcut aceste decrete de nobis sine nobis, s'a spus și în Memorandul dela 1892, pentru care, și în special pentru un pasagiu dintr'însul referitor tocmai la aceste decrete, au fost aruncați în temnițe 14 membri ai comitetului nostru național. Ne vom dispensa deci ca să o amintim încă odată și la acest loc.

Și aceasta nu pentru că ne temem de urmări, de care a avut parte pasagiul din Memorand, și pentru care îndură astăzi grele suferințe membrii comitetului nostru național.

Nu!

De urmărirea legii drepte nu ne temem, căci a te pronunța asupra unui fapt întemplat, a critica un lucru ce nu-ți convine și care nu este nici corect, nici just, nici etern, — crimă nu poate fi. Nu ne putem teme deci de urmărirea legii, pentru că pronunțându-ne asupra febului cum s'au adus articolii de legi dela Cluj și Pojon din — 1848, nu atacăm valoarea obligatorie a articolului de lege 43 din — 1868, care ar pute să constituie delict.

Legea despre uniune există. A fost sancționată de Maiestatea Sa Monarchul, a fost promulgată prin foaia oficială și deci: are valoare obligatorie. Cine ar nega-o aceasta, ar fi un prost, care nu știe ce este legea și nu știe când te obligă ea.

Afirmînd însă existența și valoarea obligatorie a acestei legi, nu afirmăm și aceea, că ea va exista și va avea aceeași valoare în etern, și că ea nu va pute și nu va fi — schimbată, ori ștearsă. Din contră, noi nădejduim tare că astfel se va întempla.

Nădejdea noastră, pe care am întemeiat-o pe credința învingerii celor două principii conducătoare a luptei noastre na-

ționale: a dreptului și a principiului de naționalitate, — a primit nutreț cald în învingerea, ce aceste două principii au raportat deja într'un stat mare și puternic.

Statul acesta e statul englez, parlamentul căruia este model de constituționalism; un stat cu organism întreg, sănătos și plin de putere.

Demul politicienii distinși ai acestui mare stat s'au pus în serviciul celor două principii, în interesul cărora au adoptat decentralizarea statului, care secol de-arîndu a fost socotită de conditio sine qua non al existenței lui.

Această idee a fost adoptată în numele — libertății, și deci a trebuit să învingă.

Vorba e de Irlandezi, cuceriti cu arme și legați prin forță de statul englez. Limba, moravurile, cultura și credințele lor se deosebia de cea a Englezilor, și ei doriau chiar în interesul conservării aceluia, o deosebire și în viața de stat. Nu doreau ei să se desfacă de coroana Marei-Britanii, ci numai atât, să aibă dreptul de a se îngriji ei de propria lor soartă; doriau autonomia Irlandei.

Bétranul Gladstone i-a spriginit în parlament în „numele și interesul libertății. — „Homerule” a căzut și Gladstone, care atât de înțelepțește a știut să conducă destinele Marei-Britanii, a renunțat și el, să stea și mai departe în fruntea afacerilor publice. Partisanii homerulei au luptat însă mai departe. Liberalii însoțiți de Irlandezi au agitat chestiunea din nou și au isbutit să câștige alianța deputaților din Scoția și Wales. În ședința dela 30 Martie — anunță o depeșă din Londra, — camera deputaților a primit propunerea dlui Dalsiel, ca să se constituie corpuri legiuitoare locale în Irlanda, Scoția, Wales și Anglia.

Învingerea homerulei este deci asigurată, nu este însă deplină, pentru că n'a trecut și prin camera lorzilor. Ea a avut înimici și în camera deputaților și între ei ministrul Trevelyan, care în decursul dezbaterilor a zis, că propunerea deputatului Dalsiel atinge o chestiune foarte importantă. A spus, că „propunerile abstracte nu trebuiesc spriginite îndată cu atîta căldură și mai ales nu din partea guvernului, căruia nu-i este iertat să influențeze și să altereze adevărata intenție a camerei deputaților.” A spus mai departe, că „este convins pe deplin, că poporul și națiunea engleză nici-odată nu va aproba, ca funcțiunea parlamentului să fie împedată de concurența alor patru națiuni cu aspirațiuni diferite, care doresc chiar și legi diferite...”

Și ținuta ministrului Trevelyan, le place de minune — Maghiarilor. „Budapesti Hirnap” dela 1 Aprilie spune, că îngrjirile patriotice și cuminița de bărbat de stat a ministrului Trevelyan — îi impune.

N'au impus însă și majorității parlamentului englez, căci pentru autonomia provinciilor, adică pentru par-

lamentele provinciale au vorbit mulți bărbăți distinși ai vieții parlamentare din Anglia. Cu deosebire propunătorul, deputatul Dalziel a apărut cu căldură idea homerulei.

Principiul pe care și-a întemeiat propunerea este un drept natural de mare importanță, dreptul de a se îngriji de soartea și bunăstarea proprie: autonomia. Recomandă propunerea cu atît mai mult, că prin aceasta li-se face dreptate Irlandeșilor și li-se asigură viața lor națională...

Irlandeșii sînt deci aproape să-și vază aspirațiunile lor realizate, visurile împlinite, și luptele lor de veacuri purtate — încoronate cu succes, căci pentru un drept al lor și pentru libertate au luptat!

Și noi să n'avem drept să nădejduim tare în biruința luptelor noastre purtate de veacuri pentru dreptul nostru și pentru libertate?

Să nădejduim și noi! și să luptăm cu toate forțele noastre pentru acest ideal al vieții noastre, care s'a născut în noi deodată cu conștiința, deodată cu momentul, în care am văzut zorindu-se prima rază a soarelui vieții naționale... Dalsius.

Din parlamentul maghiar.

Ședința dela 2 Aprilie.

Conform propunerii prezidentului Szilágyi Dezső, făcută în ședința trecută, s'a purces la constituirea diferitelor comisii parlamentare și la alegerea oficialilor parlamentului. Și anume s'au ales viceprezidenții, notarii și economistul camerei. Rezultatul acestor alegeri a fost următorul:

De viceprezidenți au fost aleși deputații Berzeviczy Albert cu 153 voturi și Darányi Ignác cu 152 voturi contra deputaților Gullner Gyula, care avuse 68 și Haviar Dániel, care avuse 60 de voturi.

Notari au fost aleși deputații: Balogh Géza, Hévizy János, contele Eszterházy Kálmán, Illyés Bálint, Josipovich Géza, Molnár Antal, Perczel Béni și Schober Ernő.

Econom al camerei a fost ales Csávossy.

După aceste alegeri a urmat constituirea diferitelor comisii.

Revista politică.

(Aniversarea nașterii principelui de Bismarck) s'a celebrat în toate orașele și în toate satele prin sărbări și discursuri patriotice reamintind meritele fostului cancelar.

Sărbarea a fost mai cu deosebire impozantă la Niederwald, unde se ridică monumentul național, mii de persoane au venit din țările renane.

În Prusia și în toate statele federate, școalele și biourile sînt închise, ear' edificiile sînt împodobite.

1600 de persoane au asistat la banchetul dat de către comitetul electoral al Reichstag-ului în onoarea principelui de Bismarck.

Prezidentul, dl Sieveking, a ridicat în mijlocul marilor manifestațiuni de entuziasm, un toast în sănătatea împăratului și a dlui de Bismarck.

Banchetul studenților în onoarea principelui de Bismarck s'a ținut la Philharmonie. Au luat parte multe notabilități din literă, știință și arte, ministrii Boetticher, Miq-el, Rose, Schoenstedt și numeroși membri ai parlamentului.

Spicuri din foile maghiare.

Patrioții scriu furios pentru că autoritățile maghiare ar fi permis să se mențină următoarele acte românești:

„Erk. 1895. febr. 20-án. Szám: 525—95 p. Onoratu Jugacaforra regis. cercuile cu onore Nasedu. Incusulj Iván Rusu invatatorugr. cat. nin Szt Josef, contra Spatrau Maria locutare dio Tohat. pentru reboni ficarea anie banale de 17 fi. v. a.

Asta la Năsăud. Ear' la Bistrița patrioții „idei” au permis următoarele „scripte”:

„Respectul me se afla în Cmunea Ragla die cauza nici uu se potut în manua resolutiunea de sub Nro 1671—94. ragla în 9/III. 895. Pehurariu Vazulinmanatoriu.”

Cerem și noi, ca astfel de „scripte” românești să fie respinse, numai cîtă vreme ele ar fi însă scrise așa de pocit, cum le reproduc ziarele „patriotice”.

Dacă sînt bine scrise, și noi credem că d a, e drept ca ele să-și facă drumul, chiar dacă „idea” s'ar nimici!

„Ellenzék” dela 2 Aprilie vorbind despre atentatul cu dinamită din Budapesta, scrie că statua lui Hentzi este „o pată de rușine” (szégyenfolt) a capitalei Ungariei.

Deci ar fi oare-cum îndreptățit atentatul contra ei!

Oare când am propovedul și noi asemenea idei — atentatul în contra tot ce e rușinos! — ce ar zice procreatorii dela Cluj.

„Magyarország” dela 2 Aprilie scrie că guvernatorul Bosniei, Kállay Béni, vrea să ceară dela guvernul comun l și jum. milion, pentru a se acoperi cheltuielile participării la milleniul a Bosniei.

Asemenea idei stupide numai din căpățina unui Ungur pot eși! Dar' ce să caute Bosniecii la milleniu?

Cea-ce este mai interesant, e că acești bani se cer în același timp, când guvernatorul Bosniei a fost silit să suspende lucrările cadastrale din Bosnia, pentru că nu mai sînt buni de a plăti lea funcționarilor.

Ar avé haz, ca „părinții patriei name” să se încapățineze și să-i aducă pe nenorociții Bosnieci la sărbările milleniului, pentru a demonstra ceea-ce altfel nu mai e necesar! — că „patrioții” și după o mie de ani sînt tot... căpiați!

ciocănește cu un ciocan, și îl rostogolește în forma unui aluat): Nici una nici alta, — numai câte-odată este furios ca un drac!

Victorine: Pentru-ce?

Risotto (scurt): Bah! Asupra celor doi paiți de curtesani!

Victorine (veselă, a parte): Ah! așadar totuși! (tare apropiindu-se de el): Este de bună-seamă gelos?

Risotto (cu dispreț): De ce?! Haida de, îl supără numai; fiindcă îi stau tot în cale!

Victorine (ride cu încordare): În înclinațiunile sale.

Risotto: Nu! La lucru!

Victorine (de tot desilusionată): Ah! ești un om nesuferit Risotto!

Risotto: Gusturile diferă! Cunosco o damă care susține contrarul! (a luat un ulcior gol cu care vrea să se depărteze).

Victorine: Încăto vrei să mergi?

Risotto: Să aduc apă! Timpul până la ședință nu vi-se va pără lung; eată vin cei doi paiți, paița cea bătrână încă e cu ei! (pleacă tîgîndu-și cîntecul cu indiferență, le strigă celor trei): Buon giorno, buon giorno!

Scena a II-a

Victorine, după aceea Alfonsine, Marsal, des Tournois.

Victorine (aparte): Această stare devine insuportabilă! Ce ne folosește toată prefacerea și viclenia dacă el nu eșe nici-odată din rezervă! Ce motive îl pot îndupleca, să joace comedie chiar față de mine! Ah! aș păstra secretul nostru cu atîta plăcere!

BUSTUL.

Comedie în două acte de F. Zell.

(După novela cu același nume de Edmond About's.)

Trad. de Iuliu Popescu.

(Urmare.)

Actul II.

(Interiorul unui pavilion, situat în parc, deschis spre partea dîndrét. Prin uși se vede o terasă ridicată, coperită contra soarelui de un cort, ale cărui propteale sînt împresurate cu plante urcătoare. Sub cort se află o masă de fer pentru grădină și câteva scaune. În pavilion mobilă elegantă. La stînga, de tot în față, o masă ordinară, pe care este așezat pămînt de modelat sub pânze umede. Lîngă masă o doniță cu apă. Mai departe un lavor, un dulap vechiu. În față la dreapta o masă, înaintea ei un scaun fără spate. Lîngă pîrele un divan, lîngă care încă se află un dulap. În fund lîngă ușa un paravan. În mijloc spre dreapta o estradă mică coperită cu covorașe, pe care se află un scaun. Spre stînga la o parte un tripodiu cu un disc de învîrtit, pe care se află sub cărpe ude bustul Ma. Michaud, diform. Toate instrumentele, discul de învîrtit etc. trebuiesc folosite acurat așa cum le întrebuează sculptorii, va fi de lipsă ca reprezentantul lui Daniel, să facă o revistă în atelierul unui sculptor, fiindu-i bine venite acestea cu deosebire în scena a 5-a. Bustul trebuie să fie colorat în tonul unui lut umed, galbin suriu. Daniel lucrează mai tîrziu parte cu mîna, parte cu lemn de modelat și trebuie să-i devină mîinile murdare în decursul lucrului.)

Scena I-a.

Risotto, mai tîrziu Victorine.

Risotto (își aprinde o țigară, pe când se ridică cortina, cîntă în tonul unui cîntăreț ambulant, la început tare, după aceea mai încet):

L'osteria numero tre
La si beve buon' café
La si beve aquavita
Ah che —

(Merge spre fund, unde vră să perie haina acățată de ușa) Oho! Eată că vine d-șoara Victorine earăși să spioneze, trebuie să o pîndesc. (Se ascunde după paravan.)

Victorine (din fund; privește cu precauțiune împregiur, se furișează spre bust, ridică cărpa cea udă și privește mișcînd din cap, bustul ascuns de privirea publicului; a parte): Nimic! Bustul rămîne și după un lucru de 8 zile un bulgăr diform de lut! Oh! Știam eu, el nu este sculptor!

Risotto (reîncepîndu-și cîntecul): La si beve aquavita —

Victorine (însăpăimîntată vră să fugă): Ah!

Risotto (strigă stînd în picioare pe un scaun după paravan): Cucu!

Victorine: M'ai spionat, Signor Rissotto! Ah! aceasta este urît!

Risotto (arătînd spre Victorine): Căutați pe măiestrul, domnișoară?

Victorine: Tocmai aceasta nu, — voiam numai să privesc cum lucrează!

Risotto: A plecat la Paris, la bătrîna, trebuie să sosească îndată! Între noi fie zis, domnișoară, măiestrul este un „puil mamii” răsfățat, care nu se simte bine, dacă nu-și poate îmbrățișa din când în când pe mămăușa sa!

Victorine: Dacă d-ta, Risotto, iai în rîs astfel de afecțiuni, de sigur nu mai ai o mamă de îmbrățișat?

Risotto: Mijloacele mele nu 'mi-au permis nici-odată așa ceva, eu nu 'mi-am cunoscut părinții! Tatăl meu, mama mea, dacă-mea, totul pentru mine este măiestrul.

Victorine: Sărman băiat!

Risotto: Ca să mă compătimiti pe mine, domnișoară, nu v'ăi ales timpul potri-

vit! Aici duc o viață de satrap, bucătăria d-voastre este excelentă! Medocul d-voastre eminent — ear' Goorgetta, fata din casă... dar! Hm! Să nu o compromitem!

Victorine! Se simte însă și „maiestrul” d-tale, cum îl numești, deplin mulțumit la noi?

Risotto: Il più contentissimo!

Victorine: Adevărat?! (pausă, în decursul căreia se așează Victorine, cu un lucru de mîna, pe estradă) Ah! Dacă s'ar pute vorbi cu dumneata un cuvînt înțelept, Risotto!

Risotto: Eu răspund de obicei, după-cum mi-se pune întrebarea!

Victorine: Nu vreau, pentru Dumnezeu, să scrutez secretele stăpînului dumnitale, însă....

Risotto (întrerupînd-o): Această melodie îmi este prea cunoscută, domnișoară, toată casa 'mi-o cîntă de vră opt zile!

Victorine! Se vorbește...

Risotto (ca mai înainte): „Se vorbește”, este de ordinar o mică întroducere pentru vră mare indiscrețiune.

Victorine (atînsă ușor): Eu nu sînt indiscretă, dar' aș dori....

Risotto (a parte): Din mine nu va pute soate nimica, îmi poate îndruga câte verzi și uscate!

Victorine: Între noi fie zis, ce a voit spre exemplu să zică ieri prin aceea, că ziua de prima August a numit-o o zi, pe care a însemnat-o cu roșu? Aceasta mă întrigează.

Risotto: Nici pe departe nu, ca pe noi, domnișoară; și apoi mai bine o însemna cu negru ca tuciul, căci în prima August trebuie să plătim chiria de 2000 franci!

Victorine (cu mînie): Ah, ce glumă proastă! D-ta vrei să mă faci a crede, că un bărbat ca dînsul pentru o sumă atît de neînsemnată se...

Risotto (o întrerupe): Domnișoară! Nici o sumă nu este atît de neînsemnată, în-cît să nu devină însemnată, dacă nu o posezi! Da! Cu risicul de a mă lua măiestrul de ceață, v'aș ruga chiar, să inspiră pe mămăușa d-voastre pentru o anticipație. (Arată bustul și se așează lîngă Victorine pe estradă).

Victorine (ca mai înainte): Destul cu gluma! (pausă): Când te afli singur cu el, dragul meu, bunul meu Signor Risotto, nu vorbește nici-odată cu dumneata despre — despre —

Risotto (cu grabă): Creditorii sei? Ei formează o rubrică permanentă a conversațiunii noastre.

Victorine (ca mai înainte): Ah! aceasta n'am voit s'o știu vreau să zic, nu vorbește câte-odată despre — despre.

Risotto (șiret): Despre d-voastră?

Victorine (aproabă perplexă cu capul și se întoarce cu față, încet): Da!

Risotto (a parte sculîndu-se): Ah, ce bucuros 'i-aș spune dragălașei copile, că o iubesc, până la nebulie — dar' el m'ar omori cu bătaia!

Victorine: Ei, bine?

Risotto (hotărît): Nici-odată d-șoară! Ah, în puncto: „sexul frumos”, sîntem foarte tăcuți unul cătră altul!

Victorine (supărată a parte): Hm! Nici dela acest tîner nu se poate afla nimic! (tare, după o pauză, sculîndu-se): Este vesel? Este trist?

Risotto (care cu un indiferentism afectat își face de lucru la lutul seu, pe care îl

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 31 Martie v. 1895 expiră abonamentele pe luna Martie și pe cuartatul II.

Domnii abonenti sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foilor.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trilunar costă . . . 3 fl. 50 cr.

Este în interesul dlor abonenti, ca adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil.

Domnii abonenti vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

CRONICĂ

Sibiu, 3 Aprilie n.

O audiență importantă. Ministrul bulgar Dr. Stoilov a fost primit în audiență de M. Sa Imperial Francisc Iosif. I-se atribuie multă importanță acestei audiențe, căreia-i premersese o audiență a lui Stoilov la Kálnoky. De sigur chestia orientală începe a fi obiect de serioase îngrijiri.

Dela temniță. Azi, Mercuri, era să sosesască în Sibiu dl Nicolae Cristea, iubitul nostru martir, pe care o mulțime de prieteni îl așteptau în gară. Peronul gării era plin de amici. Dl Cristea nu a sosit însă Causa întârzierii nu ne este cunoscută.

Convenire. Aseară, după concertul dat în sala dela „Gesellschaftshaus“, care a fost plină mai ales de public românesc, s'a ținut o convenire socială în restaurantul „G. Ardeanu“. Întreg publicul sibian a participat. S'au adus călduroase ovațiuni dlui profesor G. Dima, care la intrarea în sală, a fost primit cu aplauze. S'au ridicat mai multe toast în onoarea iubitelui măiestru, care se bucură de generală stimă și admirație.

Ucazul lui Perczel, în cauza monumentului Iancu, pe care am publicat-o și noi, a apărut în foaia oficială cu data de 15 Martie. Ciudată coincidență! Ziua aceasta Maghiarii o sărbătoresc ca pe o zi sfântă, în

Tournois (mergând înainte, vine cu Alfonsine și Marsal dindărăt; — încet): M'am gândit eu, că va fi aici!

Alfonsine: Te căutam, scumpă amic!

Victorine (puțin perplexă): Venii aici cu puțin înainte de ora ședinței, pentru...

Tournois (ia cărpa cea udă de pe bust, se vede un bulgăr de lut diform, asemenea unui cap): A studia sculptura! — Așa o fi fost primul om, înainte de a-l fi format Creatorul din nimica!

Marsal: Oh! Acest bulgăr de lut este o bafojură pentru noi toți! (acopere earrăși bustul).

Victorine: Cum așa?

Alfonsine: În faptă, scumpă Victorino, începem să jucăm aici un rol curios!

Tournois: Curios?! Ziceți mai bine: de răs!

Victorine: Din ce punct de vedere?!

Marsal: Un nepotit cutează a-și rîde de noi!

Tournois: Știm demult, că acest așa numit domn Périn nu este sculptor!

Victorine (repede): Și d-voastră?!

Dela cine?

Tournois: Aceasta este secretul meu!

Victorine (repede): O, eu am știut demult!

Tournois: Dela cine?

Victorine (fin): Acesta-i secretul meu!

Alfonsine (în ton de îndoeală): Să nu se fi declarat el față de d-ta?!

Victorine: Îmi pare, că eu sunt cea din urmă căreia și-ar confia secretul!

care li-a răsărit aurora libertății lor, și în ziua aceasta a dat ministrul Perczel acest ucaz, care numai respectarea libertății nu o dovedește.

O anchetă judecătorească din Sibiu a fost Duminea trecută în Rășinari. Comisiunea constătoare din procurorul reg., asistat de judele instructor Gădri, de notarul de tribunal Gavril Costea și de 2 medici, a fost chemată să facă autopsia reșosatei Maria Voicu Duca, despre care se făcuse arătate din partea rudeniilor, că ar fi murit în urma băților, ce ar fi suferit din partea bărbatului seu. Comisiunea judecătorească a constatat însă, că Maria Duca a murit de moartea naturală. Același lucru de altfel îl constatasse și medicul din Rășinari domnul Dr. Iuliu Grecu.

O nouă faptă patriotică. Ni-se scrie: Volnicile de până acum, servite în comuna Tîr de cătră „salvatorii ideii de stat maghiar“ încă nu s'au sfîrșit. Impenaților nostri nu li-a fost deajuns maltratarea de până acum, servite în sus numita comună, ci au așteptat timpul bnevenit, ca să se poată arunca asupra acelor, dela care — cred ei — o să vină perirea lor. Astăzi, în 1 Aprilie n. se înfațșează 2 gendarmi dimpreună cu judele comunal (Ungur) și 2 jurați, la bravul învțător român George Făgărășan, pe când dînsul se afla în școală ținînd prelegere cu băieții de școală, arătându-i o ordinațiune dela judele de tribunal din Alba-Iulia, Oelberg, pe baza căreia l-au deținut și transportat la locuința lor gendarmerească. Bravul învțător cu fruntea ridicată mergea acolo, de unde a răsărit libertatea atator popoare. Amănunte vor urma. Ionel.

Atentat asupra monumentului Hentzi. În foile din Budapesta cetim despre atentatul semnalat în numărul nostru de ieri următoarele amănunte: În noaptea spre 1 Aprilie, la orele 1½ s'a auzit o teribilă detonătură în Buda. Oamenii deșteptați din somn și poliștii au grăbit imediat la locul unde s'a născut această detonătură, și au văzut în Szt.-Györgyter ferestrele palatelor sparte, ear' o parte a monumentului Hentzi sdrobit. Detonătura a cauzat-o atentatul cu dinamită făcut asupra monumentului, de cătră un domn îmbrăcat elegant, pe care l'a observat un polișt, când a aprins ceva și aruncându o asupra monumentului a luat-o la fugă. Dinamita n'a fost aruncată destul de aproape de monument și astfel atentatul n'a avut succesul dorit. A făcut însă stricăciuni în edificiile din giur. Așa s'au spart ferestrele dela palatul ministerului de justiție, dela palatul Arhiducelui Iosif și dela palatul regal. Făptuitorul, — zic foile maghiare — încă nu s'a aflat. O depeșă sosită dela biroul de corespondență maghiară și publicată în numărul nostru de ieri spune, că ar fi Szeles Adorján, redactorul dela foaia kossuthistă „Olvasd“.

Inundări. Apele rîurilor cresc mereu și în multe părți sînt temeri de mari pericole. Astfel la Oradea-mare, apa Crișului a rupt mai multe zăgazuri și a pătruns în partea orașului numită Prundu.

Apa Murășului crește deasemenea foarte mult. Toată partea mai joasă a orașului Deva este inundată, așa că locuitorii cu mult năcaz au putut fugi de prin casele lor.

Orașul Agram din Croația e încungiu-rat de un adevărat Ocean. Apa a intrat prin case, ridicându-se la o înălțime de 1 metru.

În Iași — scrie „Timpul“ — apele Ji-jiei și ale Bahluiului au început a crește.

În Fălticeni se anunță că apa Siretului, care venind mare cu sloiuri de ghiță, a

Tournois (vesel): Să fie cu puțință?! D-ta nu ești dar' în înțelegere cu dînsul?

Victorine: În cele opt zile de când se află aici, nu m'a onorat cu nici o silabă, prin care să-l pot recunoaște de rivalul d-voastre.

Tournois (cu căldură): O, atunci mă simt mai forte ca ori-când — voi căuta pe acest domn.

Marsal (cu căldură): Da, îl vom căuta!

Victorine (aparte): Aceasta ar fi un expedient.

Tournois (ca mai sus): Și fi vom spune: — Domnule! iubeghe pe d-șoara Victorine Michaud, — da, sau ba?

Victorine (aparte): Bine-i așa!

Marsal: Eu îi voi zice: Ambiționezi d-ta morocul, de a deveni bărbatul ei? Da, sau ba?!

Victorine (aparte): Minunat!

Tournois: Oh! Îi voi ține cuțitul la gât!

Victorine (aparte): Cerule! — (tare): Sper că numai „figurat“!

Marsal: Fî fără grije, domnișoară, eu încă sînt acolo, eu, om iubitor de pace!

Armele mele sînt diplomația și viclenia, nu sabie și pistoale!

Victorine (se uită la pendulă): D-ta mă liniștești! dar' ora ședinței se apropie!

El trebuie să fie îndată aici! (cătră Alfonsine): Vino, iubită amică, să aducem pe mătusa mea!

(vrea să plece, se întoarce zicînd domnilor că căldură): Dar' îmi promiteți, nici o violență! Nici o violență! (pleacă iute cu Alfonsine).

(Va urma.)

rupt capătul podului despre Lespezi, cu terasamentul șoselei cu tot, în lungime de 20 metri. Comunicația este întreruptă.

Apele Prutului au debordat deasemenea la Drănceni.

Autoritățile județene au luat măsuri pentru a împedea revărsarea mai departe a apelor.

Din Ilia-Murășana (comitatul Hunedoarei) ni-se vestește, că întreaga Ilia se află de mai multe zile sub apă. După-ce apa Murășului a inundat și hotarul întreg, miseria, care și de altfel este oaspe de toate zilele în partea locului, — acum s'a potențat și mai mult. Timpul continuă a fi ploios și prin urmare va mai trece mult până-ce oaspele neîndurat se va retrage în alviile sale.

Venătoare. Cetim în „Timpul“: După cererea A. S. Regale principele Ferdinand s'a organizat Sămbătă o mare venătoare pe moșia Dragodana, a Eforiei spitalelor, de lângă Găești. Au luat parte la venătoare: dl conte d'Aubigny, ministrul Franciei, dl conte d'Ursell, ministrul Belgiei, domnul de Weede, ministrul Olandei, dl conte Leyden, ministrul Germaniei, colonelii Coandă, Peticari și Costescu, dñii C. Cornescu, I. Ciesanu, Dr. Saligny, G. San-Marin, Cazes și dl. căpitan Savopol. S'au împușcat 21 de sitari.

Fecunditate. În noaptea de 4—5 Martie a. c. femeia Maria, soția locuitorului George V. Ghencea din comuna Cobia, județul Dâmbovița, a născut 3 copii, cari după-ce au fost botezați, au început toți din viață; mama lor până în prezent este sănătoasă.

Vieță lungă. În ziua de 8 Martie a. c. a încetat din viață, în comuna Boraști, județul Vaslui, locuitorul Arghir Popa, în etate de 104 ani.

Herbariu. Celor, care se ocupă cu colectarea plantelor, îndesebi elevilor de gimnasiu, le recomandăm Herbariul (Colecțiune de plante) întocmit de dl I. Moisil, profesor în Română. Plaușetele și broșura, care conține numele (în latinește și românește) a tuturor plantelor se poate comanda dela Librăria C. Sfetea, București. Prețul 2 lei și 50 bani.

VARIETĂȚI.

(Săpăturile arheologice din Delfi.)

Homolle, conducătorul școalei fanceze din Atena, reîncepe săpăturile întrerupte în anul trecut la satul Cestri, care este situat pe ruinele bogatului templu al oracolului și peste vechiul oraș Delfi. Descoperiri interesante s'au făcut cu deosebire în tesaurările Atenienilor, Sificienilor și Sicionilor, care erau situate pe strada sfântă, ce ducea la templul lui Apollo. Una dintre cele mai prețioase descoperiri este un „hîmn al lui Apollo“ gravat pe table de marmură provăzute cu note, și vechiu de 2000 de ani. Acest hîmn este important mai ales pentru motivul, că este cea mai mare piesă musicală din câte posedăm până acum dela popoarele clasice ale anticității. Cu interpretarea muzicii din această piesă, s'au îndelet-nicit dl S. Reinach în Paris, dl Bassermann în Mannheim, dl W. Lauser în Stuttgart, și au reușit. De sigur că în lumea musicală va face mare senzație această descoperire.

Afară de aceasta s'au mai desc perit piese arhitectonice, precum bas-reliefuri, care reamintesc caii lui Fidias din Partenon; sculpturi arhaice; un bust puternic al lui Apollo; un cap măreț al lui Antinous, și alte opere de ale sculpturii elene: toate admirabil de bine conservate. Chiar și tezauriile (came-rele în care se păstrau lucrurile scumpe) se pot mai toate reconstitui.

Renumitul muzeu al Luvrului din Paris este merit a primi fructele activității profesorului Homolle.

Posta redacțiunii.

Dlul P. C. în Orșova. Rectificarea trebusă o trimiteți foi, care s'a ocupat cu această chestie. Noi n'am sulevat prezența D-voastre acolo, eci nici nu e necesar ca în foaia noastră să se dea lămurirea.

POSTA ULTIMA.

Prigoniri.

Se vede că stăpînirea „și-a pus în gînd să-i moaie pe Sîrbi. „Zastavei“ i-a intentat ear' un nou proces (al treilea în cesti din urmă doi ani) pentru agitațiune.

MAI NOU.

Învîngerea antisemiților la Viena.

La alegerile în consiliul comunal al Vienei, colegiul al doilea, făcute în ziua de 2 Aprilie, au eșit 20 de reprezentanți. Antisemiții au cîștigat 11 locuri.

Bibliografie.

„Vatra“. Minunata revistă pentru familie, ce apare în București sub conducerea dlui Ioan Slavici, George Coșbuc și I. L. Caragiali, a apărut până acum în 6 numeri din anul al doilea, avînd numărul ultim următorul cuprins admirabil:

Cias rîu, de Ioan Slavici. — La Malaga, (poesie) de C. Berariu. — Literatura de astăzi (trad.), de E. Florescu. — Hipnotismul, de Sc A. Stănescu. — Prăvălia pisice (urmăre și fine), de St. Basarabeanu. — Cetatea fermecată (poveste), de Gr. Sima a lui Ioan. — Sîb patrafr (poesie), de George Coșbuc. — Vioara din Cremona, de Hoffman, de Tr. de C. Ramură. — Două epigrame, de Sex. Til. Fel de fel. **.

Ilustrațiile: Un sclav cetind versurile sale. — O venătoare de mistreți. — Două excursioniste. — Flori de mac. — Familie numeroase. — Schoking. — Dela bal mascat.

A apărut „Vieță“. (Nr 6). O revistă literară sub direcțiunea dlui A. Vlahuță cu următorul sumar: File rupte, de A. Vlahuță; Trecute vremuri (poesie), de Ioan Gorun; După cincisprezece ani, de I. N. Roman; Din coș (cîntec de primăvară, de Cr.; Să-i uit (poesie), de P. Zosin; Răsunare, de I. Gorun; Amurg (poesie), de Ș.; Din același sânge (sfîrșit), de Constanța Hodoș; Cum vine asta, de Rada; Unde femeia. (poesie), de Sofr. Ivanovici; Celibatul sau căsătoria? (Rezultatul anchetei), de Reg; Bibliografie, Corespondență.

A apărut: „Teoria Evoluțiunii“. Conferență ținută la Ateneul din București la 22 Ianuarie 1895 de dl George C. Dragu, profesor de filosofie la liceul „Lazar“.

A apărut deasemenea din Biblioteca populară a administrațiunii domeniului coroanei cartica a 7-a. Noțiuni populare asupra „Grădinilor de legume“, urmate de „Căldarul bunului grădinar“, de dl Ioan Păsăreanu.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Sibiu se află următoarele cărți:

„Despre influența împregiurării“, de Panait Zosin . . . —.55
„Copii de pe natură“, de Negruzzi . . . 1.65
„Doina“, conf. ținută la ateneul din Bîrlad, de Măndrescu . . . —.28
„Homo-Sum“, roman de Ebers . . . 1.—
„Critice“ 1867—1892, de Măndrescu. Vol. I și II. 2 fl. 20 cr. . . 4.40
„Povestile Bănatului“, de Că-tana . . . —.30
„Icesii“, de Macedonski . . . 2.20
„Elemente ungurești în limba română“, de Măndrescu . . . 1.50
„Icesii“, de Negruzzi . . . 1.10
„Teatru“, de Negruzzi. 3 Vol. . . 8.25
„Ode“, „Epode“, „Carmen Saeculare“, de Ollanescu . . . 3.30
„Memorial“, Archiep. și Metropolit Andreiu baron de Șaguna, de Nicolae Popea . . . fl. 1.30
„Starostele“, de Pop Reteganul . . . —.25
„Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul“, de Nicolae Bălcescu . . . 2.20

Căldarul zilei.

23 Martie (4 Aprilie). 1895.

Iulian: Cuv. Nicon.

Gregorian: Isidor.

Soarele: răsare 5.50 apune 6.21 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 3 Aprilie n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1)	Diferența din prezii	Temperatura după Celsius	Maximul și mi imul de temperatură	Direcția vîntului
716.2	—05	— 9.1	+4.3 — 2.8	SO

Din țeară 29 Martie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tăria
Budapesta . .	759	— 6.8	V	1
Sătmăr . . .	760	— 3.1	SO	2
Cluj . . .	756	— 4.2	—	—
Orșova . . .	763	— 2.0	V	3
Arad . . .	760	— 1.7	O	1
Lanciova . .	760	— 5.3	NV	4

Sosiți în Sibiu.

În 3 Aprilie 1895.

Hotel Meltzer. Baussen, fișpan din Făgărăș.
Hien z. farmacist: din Murăș-Gorheiu. I. Vikol, amplorat din Cetatea-de-Bătă. Moszogy, locotenent din Oradea-mare. Molnariu. Leutschaf, capelan. M. Prager, comerciant, din Viena.
Hotel Habermann. A. Lolla, proprietară din Vale. I. Abille. A. Sepși.
Hotel New-threr. S. Lisika, veterinar, M. Flor, comerciant din Budapesta. I. Fried, comerciant din Viena.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Apr. n. 1895.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.
dela	pănă	dela	pănă	
Grâu	75	76	75	76
Bănățenesc nou	75	76	75	76
Grâu dela Tisa	75	76	75	76
Grâu „Pesta“	75	76	75	76
Grâu de Alba-Reg.	75	76	75	76
„Balca“	75	76	75	76
Grâu ung. de Nord	75	76	75	76
Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pănă	
Sécără	de nutreț	70—72	5.75	5.85
Orz	de vîinars	60—62	6.25	6.55
„de bere	62—64	6.60	6.90	
„Ovės	64—66	7.20	8.20	
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.55	6.60
„de alt soi	75	6.20	6.80	
Meiu				
Hrîșcă				
Grâu	Sept.-Oct.	7.42	7.14	
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.80	6.92	
„Ovės	Mai.-Iun.	6.39	6.41	
	Iulie-Aug.	6.28	6.30	
	Mart.-Apr.			
	Oct.			
Produce diverse	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.	
		dela	pănă	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	38.—	48.—	
„roșie	58.—	67.—		
„rafinat				
„dela Pesta	49.—	49.50		
„dela țeară	42.50	3.—		
„svîntă	48.—	49.—		
„afumată				
„Său				
„Prune				
„Lictar	slavon, nou	17.—	18.—	
„bănățenesc	14.—	14.0		
„brută				
„galbină străcurată				
„de Rosenau				
„brut				
„Drojdite de spirt				

Cursul pieții din Sibiu.

Din 2 Aprilie n. 1895.

Hârtie-monetă română	Camp.	9.52	vînd.	9.58
Lire turcești	10.91	11.01		
Imperiali	9.78	9.94		
Ruble rusești	1.31	1.31		

Bursa din Budapesta.

Din 1 Aprilie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ de aur ung. 4%	124.25
„ ung. val. cor. 4%	99.10
Imprumutul căilor ferate ung.	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ croate slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	101.—
Imprumut cu premiu ung.	161.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	153.60
Renta de hârtie austriacă	101.50
„ de argint austriacă	101.50
„ de aur austriacă	124.75
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1095.—
„ „ de credit ung.	—
„ „ „ aust.	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.84
Napoleon d'ori	9.84
Mărci 100 imp. germane	60.75
Londra 10 Livers sterlingi	124.40

Cu onoare iscălitul își permite a recomanda onor. public pentru sezonul ce vine, soiurile lor de **bere excelentă**, bine așezată peste iarnă cu prețuri foarte favorabile. [1185] 2-3

Prima fabrică de bere cu abur al erezilor lui Johann Habermann în Sibiu.

Moartea cloțanilor

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloțani și șoareci. Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă. Se capătă în pachete cu câte 32 cr. și 64 cr. la farmaciile: în Bătos, 1/Te-kendorf și în Langenthal. [118] 10-10

„Cumpără dela faur, nu dela cârpaciul!”

zice un proverb vechiu.

Aceasta cu drept cuvânt pot a o referi la stabilimentul meu, căci numai un astfel de mare comerț, cum e al meu, are mari cantități de mărfuri pe comptant și alte avantaje, spese ieftine, care în fine sunt în favorul cumpărătorului.

Mostre minunate se trimit la musterii privați gratis și franco. Cărți și mostre, ca cum n'au mai fost până acum, pentru croitorii se trimit nefrancate.

Stofe pentru haine.

Peruvian și Dosking pentru înaltul cler, stofe după prescripțiunile regulamentului pentru uniforme funcționarilor c. r. și pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree, loden, stofe pentru billard, trăsuri, mese de joc impenetrabile, pentru jachete de vânători, stofe de spălat, pleduri de călătorie dela fl. 4 până la 14 fl. etc.

Accesorii pentru croitorii (precum căptușeală de mâneci, nasturi, ace, ață etc.) Mărfuri de lână, curată, trainice, bune, nu ca sărențe ieftine, care nu fac nici cât prețul pentru croitor, recomandă

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Manchesterul Austriei).

Fabrica cea mai mare de stofe în valoare de 1/2 milion florini.

Trimite numai cu rambursă.

Păziți! Agenți și hăusieri au obiceiul a vinde proastele lor de mărfuri sub numirea de Marfa Stikarofsky. Pentru a preîntîmpina rătăcirile onor. public aduc la cunoștință, că la acest soi de oameni eu nu vînd marfă cu nici o condiție.

Serviciu prompt și real.

Deschidere de local

al

fabricei sibieni de postav, flanel, molder și mărfuri de modă

din pădurea orașului nr. 10.

Premiată în Budapesta, Dej, Fünfkirchen, Sibiu, Stuhlweissenburg.

Maria-Teresiopol, Viena, Arad și Timișoara.

Umilit subscrisul îmi permit a anunța onoratului public din oraș și din giur, că am deschis în piața de aici

PIAȚA-MARE Nr. 9

lîngă palatul Bruckenthal

un deposit corăspunzător cu spiritul timpului de astăzi, de tulpane, flanele, molder, stofe de modă pentru bărbați, stofe de paltoane pentru dame, pleduri, postavuri militare fabricat propriu din lână curată garantată, precum și un mare asortiment de postavuri din străinătate ca egalizare de billard etc. etc. cheviot, stofe de Strich și Kammgarn.

Pentru comoditatea onoratului public întru confecționarea vestimentelor după cele mai noue jurnale de modă, m'am simțit îndemnat a îngriji și de un croitor bun și am angajat spre scopul acesta pe dl

Alexandru Wilfinger, croitor,

recunoscut în resortul seu de un măiestru destoinic și practic, care a servit un șir de ani, ca croitor atât în Viena, cât și în Budapesta, ear' de 16 ani lucră ca măiestru în piața de aici, și deci sînt în plăcuta poziție a corăspunde întru toate și punctual tuturor așteptărilor.

Asigurînd onoratul public, că va fi solid servit atât en gros cât și en detail pe lîngă prețuri moderate, mă recomand bunăvoinței deosebite și semnez

cu distinsă stimă

Adolf Scholze, fabricant de postavuri.

Prețuri ieftine fixe.

PENTRU SESONUL DE PRIMĂVARĂ ȘI DE VARĂ

umilit subscrisul își permite a atrage atențiunea p. t. publicului asupra

depositului seu mare de stofe și bine asortat,

care se distinge prin o bogată colecțiune din cele mai frumoase și mai moderne stofe, și a se recomanda totodată pentru confecționarea tuturor felurilor de

HAINE BĂRBĂTEȘTI

după cel mai nou fason cu cele mai ieftine prețuri.

Mustre se trimit la cerere gratis, ear' comănde din afară se efectuesc repede pe lîngă rambursă. Hainele neconvenabile se primesc înapoi.

Mulțumind pentru încrederea cu care și până aci am fost onorat, mă rog și pe viitor pentru binevoitoarea clientelă cât de numeroasă.

cu distinsă stimă

A. F. WENSKY,

croitor de bărbați

Sibiu, str. Cîsnădiei 12.

Pentru
cărțima din tirgul vitelor Nr. 14,
se caută
un cărcimar cu cautiune.

Detailuri acolo. [1249] 1-1

Institut Tipografic T. L. Albini în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1895.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1895. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — Vădușele, de Delavrancea. — Moșul și Domnul, de Ioan Vesa, învețator. — Economic: Ceva despre stîrpierea omidelor; Sirop de smură și de cireșe. — Poezii: Cu flori cu ramuri verzi, (Dedicăție martirilor noștri) de P. Dulfu; Lupta vieții, de G. Coșbuc. — Partea hașlie: Oala cu lapte; Anecdote; Răspuns încurcat; Ghicitori. — Tirgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul. Cu trimiterea pe postă 23 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piporuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărălnic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscă-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonie Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învină.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. **Sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Spre binevoitoare atențiune!

Subscrisul își permite a anunța p. t. publicului că

Încălțămintele

pentru sezonul de primăvară și de vară au sosit.

Marfa vine dela cei dintâi măiestri vienezi și este exclusiv numai **lucru de mână**. Marfa rea cu talpă de hârtie, călcăie rele și pele slabă nu pun în vânzare. **Pentru marfa mea ofer garanție deplină.**

Fînd asortimentul foarte mare, poate satisface toate straturile p. t. publicului și deci ori-și-cine se poate adresa cu încredere către firma aceasta.

Pentru mai mare comoditate am deschis în **strada Urezului Nr. 11 o filială** cu marfă mai ieftină, dar' relativ tot asemenea de bună.

Pentru clientelă numeroasă se roagă

cu distinsă stimă

M. BACHHOLCZKY

Strada Cîsnădiei 24.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA”.

A XXVI-a adunare generală ordinară

va avê loc Duminică 7 Aprilie n. a. c. la 11 oare înainte de prînz în sala de ședințe a comunității orașenești (curtea statului, strada Măcelarilor Nr. 2).

Obiecte de pertractare sînt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1894.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Intregirea consiliului administrativ.
4. Alegerea comitetului de supraveghere.
5. Propuneri incurse.
6. Sortire de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

Sibiu, în 6 Martie 1895.

Consiliul administrativ.